

אגרא דכלה

הששי כאשר יגיע זמן אלף השביעי שבת לי"י. דהנה הזמן הוא נברא כמו כל הנבראים, וברא הש"י את הזמן ששת אלפים ויום השביעי קדש, לא יעצר ולא יחסן סחרה ואתננה קדש לי"י, [ישעיה כג יח] וכל הדברים ישוּבו למקורם ולמקום חצבתם לחיי החיים וישמח י"י במעשיו.

והנה הזמן הלז עוד כל ימי עולם מתגלה הזמן ובא ממקום עליון לעולם הזה, ואחר כך חוזר לנרתיקו. ותבין הענין כפי קבלת חכמי האמת הוא באופן זה, כאשר מתגלה זמן יום א' בשבוע, לעתותי ערב חוזר היום לעולם העליון, ומתגלה היום השני עד כלות ימי השבוע, וכאשר ישתלמו ימי השבוע ומתגלה הארת השבת, אז הוא עליית העולמות ומתעלים ששת ימי החול אשר נסתלקו מן העולם הזה כל אחד בזמנו, מתעלים אז לאור עליון יותר נפלא בערך, וכן הוא בשבוע שניה, עד שישתלמו ימי החדש, אז מתעלים כל ימי החדש למקום עליון יותר, וכן הוא בכל חודש עד שתשלם השנה בכל חלקי ימים וחדשים, ואז תתעלה השנה למקום עליון יותר, וכן הוא בשמיטות עד שנת היובל, יתעלו השמיטות למקום עליון יותר, ככה יהיה עד ככלות ששת אלפים שנה, ויתגלה אלף השביעי ישוּבו כל הדברים לשורשם ולמקום מחצבתם, למקום שממנו חוצבו כל חלקי הזמן.

ומעתה בין והתבונן כאשר יתגלה איזה יום בעולם וחוזר אחר כך למקורו, הנה הוא חוזר עם כל העניינים הנחקקים בו מבני אדם הנתונים אז תחת הזמן הן לטוב והן ח"ו בהיפך. והנה קודם שחוזר היום לעולם העליון, אז הפגם הוא רק בעולם הזה, מה שאין כן כשחוזר היום הנפגם למקום העליון, אז הפגם ח"ו במקום עליון יותר, אז תשובת האדם הוא יותר קשה כי פגם בעליונים, ואם לא תיקן גם בסוף השבוע ומתעלה הזמן יותר, אז הפגם הוא במקום עליון יותר ותשובתו יותר קשה, וככה תתבונן בשאר חלקי הזמן, ומזה תבין ענין יום הדין הגדול

דבר המערכת

שדווקא הם יהיו אלו שיעלו לקרבן ציבור לפני ה' ע"י תפילות משה רבינו שעשה מחצה, שלמעשה נגזר כליה על כל בני אהרן בעוון העגל, ואם היו מתים כל בני אהרן אז לא היה בכלל נשאר תולדות אהרן, וגם תולדות משה שזה אומר התולדות של התלמידים שהלכו בדרך ה' והיו להמשך עבודת הכהן והמשך עבודת אהרן הכהן,

ולכך בזה שמתו נדב ואביהו, והם היו הקורבן לה' על עוון מעשי העגל, ובקורבן אקדש, שרק בגלל שהיו הם קרובים וצדיקים קדושים, אז כפרו על שאר בני אהרן ותולדות משה, שיתקיים בהם דור המשך הראויים לעשות את העבודה בבית ה', ובנים לא היה להם שאם למעשה כבר היה לנדב ואביהו בנים מאז, הם היו אלו שהמשיכו את תולדות אהרן ומשה, אבל בגלל שלא היה להם בנים כשמתו, אז בזכות מיתתם, זה היה כפרה בגלל גודל קדושתם שנשאר זכר ודור המשך לדור ואהרן ותולדות משה רבינו גם, בזה שבזכותם, בזכות מיתתם מכפרת שנשארו שני בני אהרן האחרים אלעזר ואיתמר בחיים ומהם נשאר דור המשך לאהרן ומשה. ובגלל זה מתחיל הפרשה תולדות אהרן ומשה, וממשיך בסיפור נדב ואביהו ובנים לא היה להם, כדי להסביר שבזכות תפילת משה רבינו כמו שכתוב בפרשת מיתת נדב ואביהו ברש"י הק', שתפילתו של משה רבינו עשה מחצה שמתו רק שני בניו, ובזכות מיתתם, נשאר המשך למעשה לימוד העבודה לכוהנים ע"י משה רבינו ובפועל תולדות אהרן.

והנלמד מזה בזמנינו אנו, כאשר רואים גזירה משמים בקרובי אקדש, אשר נחטפו בחטף ארבעים וחמישה קדושים וטהורים לאחר מעמד גדול של התעוררות קידוש השם דווקא במקום המסוגל קודש הקדשים ציון הקדוש של הרשב"י ביום ההילולא אשר בוודאי הנשמות האלו זכו להיות בבחינת נדב ואביהו שבזכותם ניצלו כלל ישראל מגזירות שונות ומשונות, ברחמי שמים שאנו זקוקים בכל רגע ושעה בפרט בימים אלו כאשר מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, המחבלים מחוץ לגבולות ישראל ובפנים לה, החפצים בהשמדת עם בני ישראל בכל מקום שהם, כאשר בוודאי הצדיקים הקדושים

בפרשתינו: ואלה תולדות אהרן ומשה; ביום דבר יהוה את-משה בהר סיני: ואלה שמות בני-אהרן הבכור, נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: אלה שמות בני אהרן, הכהנים המשחים; אשר-מלא ידם לכהן: וימת נדב ואביהו לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני, ובנים לא-היו להם; ויכהן אלעזר ואיתמר, על-פני אהרן אביהם:

רש"י והספרים הק' מסבירים שכתוב אלה תולדות אהרן ומשה, ולא כתוב תולדות אהרן אפילו שבפועל לא רואים את תולדות משה רק את תולדות אהרן, ותולדות משה בכלל לא מוזכרים כאן בפרשה, אז מה פירוש תולדות אהרן ומשה, אלא כל המלמד את בן תבירו תורה כאילו ילדו, וקצת קשה גם שלמעשה למה היה צריך בכלל להביא לכאן את הענין של נדב ואביהו, הרי נמצאים אנו בפרשת מספר בני ישראל, ולמה צריך לספר על אלו שכבר לא חיים ובטח כשכבר אין להם דור המשך, ולא היה לנדב ואביהו ילדים, אז זה עוד סיבה למה לא להזכירם בכלל, הרי התורה לא מביאה כאן את התולדות כדי לספר כאן את מעשי מיתת נדב ואביהו, אלא את תולדות אהרן ומשה, ובהמשך וימת נדב ואביהו.. ובנים לא היו להם, ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם, גם קשה מה ענין זה לכאן, למה התורה צריכה לספר לנו ובנים לא היה להם, ומה אם כן היה להם בנים?

ואפשר להסביר את הענין, שלמעשה בגלל גדולתם של נדב ואביהו, כאשר היו הם תלמידים של משה רבינו עד כדי כך שהתורה מכנה אותם בני משה גם, וכל מעשי פטירתם היה למעשה בהקריבם לפני ה', וכמו שהתורה אומרת בקרובי אקדש, ועיין באגרא דפרקא פ' אחרי מות וז"ל: בקרבתם לפני ה' וכו', היינו שנתקרבנו מאוד אל פני ה' ונתבטלו ממצאיותם מרוב השגתם וחשקם להידבק במקורם, וגעלה נפשם את בשרם ונדבקו בקונם, [עיין באור החיים] עכלה"ק, ולא מצינו הגדרה זו שהקב"ה יקרא קרובי על אנשים אחרים, והם מרוב קדושתם מרוב זה שחשקו כבר לעשות את העבודה הקדושה, שלמדו מפי משה על מעשי הקרבת הקטורת, ומרוב התלהבות רצו להקריב את הקטורת שלא ציווה ה' אותם והיה זה אש זרה, והקב"ה סיבב את הסיבות

האלו שכל אחד חייב להרגיש שבזכותם אנו חיים, וחבים אנו להם את חייו, אשר חלקם הגדול אפילו לא השאירו ילדים רח"ל, אלא אנחנו כדוגמת תלמידיהם זה דור ההמשך, כאשר נחיה כלפיהם בחובה אשר משמים נבחרו דווקא הם להיות הקורבנות של כלל ישראל, וכך רואים מפרשתינו שמתו נדב ואביהו למרות ובנים לא היה להם, מזכירים את שמותם כשבאים לספור את בני ישראל החיים, ובוודאי אם נלך בדרכי הקדושים ונמשיך את חייהם שזה מורשתם תורתם וצדקתם, בזה אנו משפיעים שהצדיק ייקרא בבחינת מתהלך בן החיים, והצדיקים האלו בזה שהולכים בדרכיהם ישפיע עלינו בכוח עליון השפעות טובות עד בלי די.

ובוודאי ההמשך בתפילות לעורך רחמי שמים על הנערים שנפצעו ונמעכו באסון במירון, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, ואלעזר בן ראומה

שעדיין זקוקים לרחמי שמים מרובים שיתעוררו לחיים בריאים, ומי יתן ויאמר לצרותינו די, ויקויים מה שנאמר בשם רבי שמעון בר יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, שכל הדינים יתהפכו לרחמים וחסים על בני ישראל בגאולת ישראל בב"א.

ברכת שבתא טובא
 ה' באדר ב' סיון
 ע"פ סבי חרה"א ר' אברהם ב"ר איים
 נ"ב"ע ב' סיון-יום תמוז
 ודידכס פנחס בן יוחאי בן אנה לאה

והנורא כאשר יקוו כל הגוים אל עמק יהושפט (יואל ד יב), ומזה תוכל להבין אזהרת חכמי האמת לשוב האדם בתשובה שלמה בסופי כל זמן וזמן קודם חזרתו למקורו, היינו סוף היום, סוף השבוע, סוף חדש, סוף שנה. ומעתה תוכל להבין סידור התורה בהזכרת הזמן הפרט קודם, ואחר כך הכלל, שהכלל הוא תמיד נוסף על הפרט בענייני הזמן עוד כל ימי עולם, ולמשכילים יונעם להבין הדברים על מתכונתם, ולא דבר ריק הוא, ואם וכו':

בשבת זו ד' סיון הילולת הרה"ק רבי ישעי' נפתלי הערץ מדינוב זצוק"ל

בעמח"ס הנותן אמרי שפר, בנו של רבינו הרה"ק בעל הצמח דוד מדינוב הנהיג את עדת מרעיתו בעיר דינוב מעט בשנים, כי נסתלק מן העולם צעיר מאד בגיל מ"ח שנים, אחד עשר שנים אחרי אביו, ואמר עליו גיסו בעל השם שלמה ממונקאטש שגופו לא היה יכול לסבול את נשמתו הקדושה, ונטמן בדינוב לצד אביו וסבו הקדושים.

נערץ היה אצל כל גדולי ישראל, והיה פעם סיפור כאשר השיא מרן הגה"ק בעל הדברי חיים מצאנז את בתו עם בן כ"ק מרן בעל האמרי נועם מדזיקוב, כיבד לרבינו הרה"ק ר' ישעי נפתלי הערץ מדינוב שיסדר קידושין, באומרו שהמסדר קידושין צריך להיות ירא שמים, והיה הדבר לפלא שמרן בעל הדברי חיים היה כבר לעת זקנתו והרב מדינוב היה צעיר לימים, לעומת זה היה רבינו מלא הכנעה ושפלות לפני מרן הד"ח מצאנז זי"ע, וכשמסר רבינו קויטל להרה"ק מצאנז והיה יושב כנגדו מעבר לשולחן, כבש את פניו בשלחן ובכה עד שזלגו דמעות עיניו ונמשכו לעבר השני של השולחן.

כאלו ששהו בשבת במקומות אחרים כגון בדינוב בקראקא, הגיעו והשתתפו במעמד התפילה, ונשמעו דברי התעוררות מפי האדמו"ר מטמשווער שליט"א ושרו ניגוני התעוררות, וסיימו את התהלים לאחר חצות הלילה ואמרו י"ד מידות של רחמים לעורר על הכלל והפרט צרות ישראל, בזכות וכוח הצדיק, ולאחמ"כ נערך סעודת מלווה מלכה לכבוד הילולת הצדיק בהיכל חדר האוכל החדש בבנין אשל רימנוב שנערך ברוב פאר והדר, מאכלים טריים שנאפו והכינו במוסדות בני יששכר דינוב.

במשך השבוע הגיעו עוד קבוצות רבות, כאשר מיום שני ועד יום רביעי שהו בדינוב קבוצה של כמאתיים יהודים חשובים ואנשי מעשה שהגיעו מארה"ב למסע קודש של תפילות על קברי הצדיקים בראשות המשפיע הידוע פה מפי"ק מרגליות בעל הדרשן רבי יוסף חיים גרנוואלד שליט"א ואשר מוסדות בני יששכר נערך למסע זה כמה שבועות להכין לקבוצה הגדולה את כל ההצטרפויות כאשר גם נקנו מסיבות חדשות לחלק מהחזרים שעוד לא הוחלף עד היום למיטות יותר נוחות, ואשר לנו בכל חדר הבנין וגם בדירות, ועמלו לילות כימים שהכל יהא על צד היותר טוב, מאכלים טובים ומשובחים, וכל ההצטרפויות, ביום שלישי לאחר תפילת שחרית וארוחת בוקר בדינוב, יצאו לצאנז ורימנוב, כאשר בכל מקום שהו זמן רב קרוב לארבע שעות למעמד תפילה ודברי התעוררות מפי הגאון המשפיע, וחזרו בלילה לדינוב, ולאחר מעריב וארוחת ערב גדולה ומשובחת עלו כולם ראשית לאוהל הרה"ק רבי יהושע ב"ר אריה לייב מדינוב, שחל באותו יום ההילולא כג אייר, והוקם אוהל זמני עם תאורה מחוץ לאוהל הקיים במקום, ואמרו תהלים ונשמעו דברי התעוררות בגודל וקדושת המקום אשר ידוע היה הרה"ק רבי יהושע מדינוב למד בחברותא עם אליהו הנביא וראו אצלו גדולות ונצורות, לאחר מכן עברו לאוהל רביה"ק הבני יששכר, אשר ידוע הורחב המקום שיוכל להכיל גם ציבור גדול, ואמרו תהלים ושרו ניגוני התעוררות חלק ממה שהולחן ע"י רבינו הבני יששכר ועוד ניגוני התעוררות, ונשמעו דברי חיזוק והתעוררות מפי הבעל דרשן, ולאחר חצות הלילה סיימו את מעמד התפילה וחזרו לבנין לשינה, וביום רביעי יצאו לליזנסק למעמד תפילה ומשם המשיכו לאוקרינה לשבת מרוממת במעזיבז.

גם בשאר הימים לאחמ"כ הגיעו לדינוב עוד יהודים, גם ביום א' השבע הגיע קבוצה גדולה, ולימי חג השבועות מרכז מוסדותינו בדינוב סגורה, ובעז"ה נפתח מיד לאחר השבועות כאשר חלק מהשבחות הקרובות כבר תפוסות עם ציבור גדול. המעוניינים להירשם לשבת בדינוב או באמצע השבוע להתקשר ל 0504132188 כמו"כ אפשר להזמין נסיעות לפולין בתקופה הקרובה, לשבת חי סיון פרשת בהעלותך הילולת הרה"ק מראדושיץ, ושבת פרשת שלח לפרטים בטלפון הנ"ל.

בשבועות האחרונים מרכז מוסדותינו בדינוב המשיך להיות אבן שואבת למאות יהודים לשהות בדינוב הן בשבתות והן בימות החול, כבר מיום רביעי ערב ליל לג בעומר הגיעו לדינוב כמה קבוצות ביניהם קבוצה גדולה בראשות כ"ק אדמו"ר מטמשווער שליט"א במסע אשר אורגן ע"י הרה"ח ר' אברהם מנחם אדלער שליט"א, ואשר שהו בדינוב מיום רביעי עד יום שישי ערב שבת לד בעומר שעשו את השבת ברימנוב בבנין החדש ליד ציונו הקדוש של רבן של ישראל הרה"ק רבי מנחם מענדל מרימנוב זצוק"ל.

ביום חמישי נסעו להתפלל על קברי הצדיקים הקדושים בליזנסק לאנצוט, ולעת ערב הגיעו לקראקוב לתפילת ערבית בבית המדרש של הרמ"א ביום ההילולא ל"ג בעומר, וערכו שם הדלקה לכבוד הרמ"א ולכבוד הרשב"י ברוב עם, בריקודים ותזמורת, ולאחמ"כ חזרו לדינוב, ביום שישי לאחר עזיבתם את דינוב, מיד עמלו הצוות לנשקות את המקום וחדרי הלילה להכין לקבוצות החדשות שיגיעו לשהות בשבת בדינוב. ובה"ה אשר גם בדינוב היתה שבת מלאה ומרוממת עם יהודים שבאו מכל קצוות תבל לכבוד הילולת הרמא והרה"ק מרימנוב ועשו את השבת בדינוב.

כפי שכבר נכתב בגליון הקודם, מוסדות בני יששכר לקחו על עצמם גם את אירגון השבת המרוממת ברימנוב אשר נערך לראשונה בבנין החדש "אשל רימנוב" אשר נבנה סמוך ונראה לציונו הקדוש של הרה"ק מרימנוב, ואשר המקום היום כבימים ימימה היא תל תלפיות שכלל ישראל פונה לשם להתפלל ולפעול ישועות על הכלל והפרט ובפרט לזקוקים לפרנסה אשר ידוע המקום מסוגל להשפעות מעל לדרך הטבע בזכות הרה"ק מרימנוב שגם בחיי חיותו כל יהודי שנזקק לישועה בעניני הפרנסה נסע לצדיק וראה ישועות.

במאמץ עליון הפכו את הבנין שנמצא בשלבי בניה התחלתיים לבנין שיהא ראוי לקליטת מאות יהודים בשבת ההילולא, מהחל ועד כלה, מקוה טהרה, מקלחות, חדרי לינה עם שירותים וכיורים, דלתות, חלונות, מטבח, היכל התפילה, אולם חדר אוכל וכו', ובה"ה שהעסקנים הצליחו במשימתם, והיתה שבת מרוממת שלא חסר לאיש מאומה בשבת זו ברימנוב. גם בחלק האוכל אשר הובא מדינוב לא חסר היה מאומה, השפע והטעם, אשר הורגש היה כוח הצדיק לבל יחסר לאיש מאומה.

במוצאי שבת נערך מעמד תפילה המונית בה השתתפו מאות יהודים, גם

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה